

Pranas Mašiotas

„Ir aš mažas buvau“

(ištrauka)

IR AŠ MAŽAS BUVAU

Ir aš mažas buvau. Kai visai mažas buvau, kambaryje prie mamos lemendavausi, darbą dirbti padėdavau: tai siūlus sumaigysiu, tai virbalus iš mezginio ištrauksiu. Padėdavau ir vyrams: būdavo, plaktuką iš po rankos nusinešiu arba peilį pasiimsiu pagalėliui drožinėti. Visų klausinėdavau, ką daro, kam daro. Kai tuojau nepasako, už rankovės patraukiu ir vėl klausiu. Džiaugdavausi, kai liepdavo ką paduoti, atnešti. Jausdavausi reikalingas esąs.

Į lauką išbėgęs, lazdą jodinėdavau: rykštele plaku, kad greičiau bėgtų, arba vadeles trūkčioju, kad piestų stotųsi. Paukščius gainiodavau: vištas iš darželio vaikydavau, kad nekapstyčiau, ančiukus į kūdrą varinėdavau, kad po kojų nesipainiotų. Kur siunčiamas nubėgdavau. Kai kojelės nuilsdavo, sustojęs žiūrėdavau, kas kokį darbą dirba. Labai mėgdavau darbą. Sakydavau, ką pats dirbsiu, ką pasidarysiu, kai didelis būsiu. Visur lįsdavau, kišdavausi, puldavau ir keldavausi, džiaugdavausi ir verkdavau, kaip ir visi maži vaikai.